

Сборник съдебна практика

Дело T-111/20

PT Wilmar Bioenergi Indonesia и др.
срещу
Европейска комисия

Решение на Общия съд (четвърти разширен състав) от 14 декември 2022 година

„Субсидии — Внос на биодизел с произход от Индонезия — Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2092 — Окончателно изравнително мито — Член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/1037 — Финансово участие — Член 3, параграф 2 от Регламент 2016/1037 — Полза — Член 7, параграф 1, буква а) от Регламент 2016/1037 — Изчисляване на размера на подлежащата на изравняване субсидия — Член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) и параграф 2 от Регламент 2016/1037 — Действие, изразяващо се в „упълномощаване или възлагане“ на частен орган да изпълнява функция, съставляваща финансово участие, или в „разпореждане“ да направи това — По-ниско от адекватното възнаграждение — Подкрепа за доходите или за цените — Член 28, параграф 5 от Регламент 2016/1037 — Използване на наличните данни — Член 3, параграф 2 и член 6, буква г) от Регламент 2016/1037 — Полза — Член 8, параграф 8 от Регламент 2016/1037 — Опасност от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза — Член 8, параграфи 5 и 6 от Регламент 2016/1037 — Причинно-следствена връзка — Анализ на възможността да се възлага отговорност — Анализ на невъзможността да се възлага отговорност“

1. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Право на преценка на институциите — Съдебен контрол — Граници (Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 26 и 149)

2. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Субсидия — Понятие — Финансово участие от правителството на държавата на произход или износ — Директно прехвърляне на средства — Понятие — Произход на средствата — Такса върху износа — Определяне на референтни цени — Заплащане от публичноправен субект на разликата между референтната цена на дизеловото гориво и референтната цена на биодизела в полза на производителя на биодизел — Включване (член 3, параграф 1, буква а), подточка i) от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 27—36 и 43—60)

3. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Методи — Тълкуване с оглед на сключените от Съюза международни споразумения — Тълкуване на Регламент 2016/1037 с оглед на Антидъмпинговото споразумение от ГАТТ (1994) — Вземане под внимание на тълкуването, възприето от Органа за уреждане на спорове (Споразумение за прилагането на член VI от Общото споразумение за митата и търговията (Антидъмпингово споразумение от 1994 г.); Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 39)

4. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Субсидия — Понятие — Полза за получателя — Изчисляване на ползата — Право на преценка на Комисията — Приемане от нея на насоки за определяне на размера на субсидиите — Последици — Самоограничаване, що се отнася до правото ѝ на преценка (член 3, параграфи 1 и 2, член 6, буква г) и член 7 от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 63—68, 70—87, 90—98, 100—105 и 199—211)

5. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Субсидия — Понятие — Финансово участие от правителството на държавата на произход или износ — Схема, въвеждаща ограничения върху износа на сурово палмово масло, които правят износа му търговски непривлекателен — Включване (член 3, параграф 1, буква а), подточка iv) от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 111—118, 121—148, 150—152, 164 и 165)

6. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Протичане на разследването — Използване на наличните данни в случай на отказ на заинтересованите страни да сътрудничат — Право на преценка — Задължение за институциите да използват възможно най-добрите данни — Липса (член 28, параграфи 1 и 5 от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 155—162 и 167—171)

7. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Субсидия — Понятие — Подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г. — Мерки, позволяващи на производителите на биодизел да имат достъп до своята основна суровина на цена, по-ниска от цената на световния пазар — Включване (член 3, параграф 1, буква б) от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

8. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Вреда — Опасност от причиняване на съществена вреда — Доказване — Анализ на факторите, които следва да се вземат предвид — Вземане предвид на данни от времето след периода на разследване — Съдебен контрол — Явна грешка в преценката — Тежест на доказване (член 2, буква г) и член 8, параграфи 1, 2, 4, 5 и 8 от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 217—256)

9. *Обща търговска политика — Защита срещу практики на субсидиране от страна на трети държави — Вреда — Установяване на причинно-следствената връзка — Вземане предвид на фактори, различни от субсидирания внос — Значение на тези фактори за установяването на причинно-следствената връзка — Съдебен контрол — Явна грешка в преценката — Тежест на доказване (член 1, параграф 1 и член 8, параграфи 5 и 6 от Регламент 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета)*

(вж. т. 259—263, 266—277 и 280—294)

Резюме

След антисубсидийно разследване, започнало през 2018 г., Европейската комисия приема Регламент за изпълнение 2019/2092 за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на биодизел с произход от Индонезия¹.

Индонезийските дружества PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia и PT Multi Nabati Sulawesi, които произвеждат и изнасят биодизел за Европейския съюз, подават жалба за отмяна на този регламент за изпълнение.

Като отхвърля жалбата им, Общият съд изяснява обхвата на редица понятия, съдържащи се в основния антисубсидийен регламент 2016/1037². Освен това той разглежда въздействието на вноса на биодизел от Аржентина върху причинно-следствената връзка между вноса на биодизел с произход от Индонезия и опасността от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза.

¹ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2092 на Комисията от 28 ноември 2019 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на биодизел с произход от Индонезия (ОВ L 317, 2019 г., стр. 42).

² Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 55), изменен с Регламент (ЕС) 2018/825 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година (ОВ L 143, 2018 г., стр. 1) (наричан по-нататък „основният антисубсидийен регламент“).

Съображения на Общия съд

Най-напред, Общият съд отхвърля оплакването, изведено от явна грешка в преценката, която Комисията допуснала, като приела, че плащанията, извършени от Фонда за плантацията за палмово масло — който е публичноправен орган — в полза на индонезийските производители на биодизел, представлявали „финансово участие“ на правителството под формата на директно прехвърляне на средства в съответствие с член 3, параграф 1, буква а), подточка i) от основния антисубсидиен регламент.

В това отношение Общият съд отбелязва, от една страна, че понятието „финансово участие на правителството“ по смисъла на тази разпоредба не съдържа никакво уточнение относно произхода на прехвърлените средства и по този начин обхваща всички парични средства, които правителството действително може да използва. От това следва, че произходът на средствата, които правителството заплаща на производителите на биодизел, няма никакво значение за квалифицирането им като финансово участие. Впрочем фактът, че тези средства произхождат от таксата за износ, платена от производителите износители, не означава, че при прехвърлянето им на производителите на биодизел няма тежест за органа, който ги изплаща.

От друга страна, Общият съд отбелязва, че за да се прецени дали едно директно прехвърляне на средства може да обоснове въвеждането на изравнително мито, трябва да се вземе предвид липсата на насрещна престация или на равностойна насрещна престация от страна на получило го предприятие. В този контекст, тъй като жалбоподателите не са доказали, че тези плащания се дължат по договор за покупка, сключен между индонезийското правителство и производителите на биодизел, Комисията правилно е признала наличието на финансово участие под формата на директно прехвърляне на средства.

Общият съд отхвърля и оплакванията, изведени от грешка, допусната от Комисията при изчисляването на ползата за индонезийските производители на биодизел, реализирана чрез плащанията от Фонда за плантацията за палмово масло. Според жалбоподателите Комисията е трябвало да определи ползата за производителите на биодизел, като приспадне от размера на подлежащата на изравняване субсидия транспортните разходи за доставката на биодизел в съответствие с член 7, параграф 1, буква а) от основния антисубсидиен регламент. В този контекст Общият съд отбелязва, че за изчисляване на размера на субсидията Комисията правилно се е основала на своето известие относно изчисляването на размера на субсидията при започнато антисубсидийно разследване³. Според насоките, съдържащи се в това известие, възможността за приспадане на таксите и разходите е обусловена по-специално от това те да са били платени директно на правителството през разследвания период и да е бил доказан задължителният им характер за получаването на субсидията. Тъй като тези условия са съвместими с основния антисубсидиен регламент, жалбоподателите не са доказали нито че разглежданите транспортни разходи са били платени директно на индонезийското правителство, нито че са били задължителни.

³ Известие на Комисията относно изчисляването на размера на субсидията при започнато антисубсидийно разследване (ОВ С 394, 1998 г., стр. 6).

По-нататък, Общият съд постановява, че посредством ограниченията върху износа на сурово палмово масло (наричано по-нататък „СПМ“)⁴, установени от индонезийското правителство под формата на данък върху износа и на такса върху износа, и посредством определянето на цените от един от производителите на СПМ, изцяло притежаван от индонезийската държава, индонезийското правителство е „упълномощило“/„възложило“ или „разпоредило“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква а), подточка iv), второ тире от основния антисубсидиен регламент на доставчиците на СПМ да доставят продуктите си срещу по-ниско от адекватното възнаграждение.

В това отношение Общият съд отбелязва, че последната разпоредба е мярка срещу заобикаляне и че за да се гарантира пълното ѝ полезно действие, под „упълномощаване“ /„възлагане“ следва да се разбира всяко действие на правителството, с което пряко или непряко се възлага на частен орган отговорността да изпълнява функция от типа на посочените член 3, параграф 1, буква а), подточки i)–iii) от този регламент, а под „разпорежда“ следва да се разбира всяко действие на правителството, което се състои, пряко или непряко, в упражняването на неговите правомощия с цел да накара частен орган да изпълни такава функция. Именно такъв е настоящият случай, доколкото разглежданите ограничения върху износа са били замислени от правителството с изричната цел да се насърчи промишлеността за производство на индонезийски биодизел, като вътрешните цени на СПМ се задържат на изкуствено занижено равнище. Освен това, тъй като тези ограничения върху износа са водели до ограничаване на свободата на действие на националните производители на СПМ, ограничавайки възможността им да решават на кой пазар да продават продуктите си, поведението на индонезийското правителство не е могло да се счита за просто насърчаване на националните производители на СПМ.

Впрочем тези ограничения върху износа могат да се квалифицират и като субсидии под формата на „подпомагане на доходите или ценова подкрепа по смисъла на член XVI от ГАТТ от 1994 г.“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от основния антисубсидиен регламент, тъй като допринасят за приходите, получавани от производителите на биодизел, като им позволяват да имат достъп до своята основна суровина и основен елемент на разходите на цена, по-ниска от цената на световния пазар. Всъщност „подкрепата на доходите или на цените“ по смисъла на тази разпоредба обхваща всяко действие на правителството, което пряко или косвено служи за поддържане на стабилни доходи или цени или предизвиква тяхното повишаване, като препращането към член XVI от ГАТТ предполага да се вземат предвид и последиците от това действие върху износа и вноса.

Накрая, Общият съд отхвърля оплакванията, изведени от явни грешки в преценката, които Комисията допуснала при установяването на опасност от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза, като приела, че е налице причинно-следствена връзка между вноса от Индонезия и опасността от причиняване на съществена вреда за промишлеността на Съюза, без да вземе предвид въздействието на вноса на биодизел от Аржентина.

В това отношение Общият съд припомня, че в съответствие с член 8, параграф 6 от основния антисубсидиен регламент при преценката дали е налице причинно-следствена връзка между вредата, причинена на промишлеността на Съюза, и вноса на субсидирания продукт, Комисията трябва да изключи всяка вреда, произтичаща от други фактори, и по този начин да провери дали влиянието на тези фактори не е било в състояние да прекъсне

⁴ Суровото палмово масло е суровина за производството на индонезийски биодизел.

установената от нея причинно-следствена връзка. За да съществува обаче причинно-следствена връзка, не е необходимо вносът на субсидирания продукт да бъде единствената причина за вредата, причинена на промишлеността на Съюза, тъй като Комисията може да възложи на този внос отговорността за дадена вреда, макар неговото въздействие да има отношение само към част от по-широка вреда, дължаща се на други фактори.

Именно в светлината на тези съображения Общият съд постановява, от една страна, че съществуването на опасност от причиняване на вреда във връзка с вноса на биодизел от Аржентина не изключва наличието на друга опасност от причиняване на вреда от индонезийския внос на биодизел. От друга страна, тъй като срещу вноса от Аржентина вече има изравнителни мерки, той не е бил в състояние да прекъсне причинно-следствената връзка между вноса от Индонезия и опасността от причиняване на вреда за промишлеността на Съюза. Освен това Общият съд констатира, че въпреки този внос от Аржентина опасността от причиняване на вреда от вноса от Индонезия е била значителна и причинно-следствената връзка между този внос и опасността от причиняване на вреда за промишлеността на Съюза е могла да бъде установена.

С оглед на гореизложеното Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.